

Mr. J. (Juliette) Wareman<sup>1</sup> en Mr. O. (Oruç) Çelik<sup>2</sup>

# Verruimde rechtsmiddelen tegen een ongewenste stichtingsbestuurder

2022-0167

Onder omstandigheden is het wenselijk, sterker nog, noodzakelijk, dat een bestuurder van een stichting wordt ontslagen. De stichting kent echter geen leden en geen aandeelhouders en in sommige gevallen ook geen raden van commissarissen die een ontslag kunnen initiëren. Waartoe het stichtingsrecht wel mogelijkheid biedt, is voor belanghebbenden bij de stichting om de rechter te verzoeken de bestuurder te ontslaan. De grondslagen voor dit ontslag zijn met de inwerkingtreding van de Wet bestuur en toezicht rechtspersonen (de WBTR) op 1 juli 2021 verruimd. De ontslaggronden zijn gecodificeerd in artikel 2:298 lid 1 BW. De rechter kan een stichtingsbestuurder ontslaan wegens (i) verwaarlozing van zijn taak, (ii) andere gewichtige redenen, (iii) ingrijpende wijziging van omstandigheden op grond waarvan het voortduren van zijn bestuurderschap in redelijkheid niet kan worden geduld, of (iv) het niet of niet behoorlijk voldoen aan een door de voorzieningenrechter van de rechtbank gegeven bevel op grond van artikel 2:297 BW. Artikel 2:297 BW bepaalt dat het openbaar ministerie (het OM) inlichtingen kan verzoeken aan het bestuur van een stichting. Omdat het overgangsrecht van de WBTR bepaalt dat het nieuwe artikel 2:298 BW van toepassing is op feiten die na het tijdstip van de inwerkingtreding zijn voorgevallen, kunnen (alleen) bestuurshandelingen die hebben plaatsgevonden na 1 juli 2021 worden betrokken in een verzoek een bestuurder te ontslaan. De afgelopen tijd zijn bij de rechterlijke macht enkele verzoeken tot ontslag van bestuurders van stichtingen behandeld die betrekking hebben op gedragingen van bestuurders van na 1 juli 2021. Een van deze verzoeken, het verzoek om de bestuurders van de Stichting Hulptroepen Alliantie (de SHA) te ontslaan, heeft veel media-aandacht gekregen. Wat ons betreft hoog tijd om de verruimde ontslagmogelijkheid – mede aan de hand van de casus omtrent de SHA – nader te bekijken.

## 1. Onmiddellijk ingrijpen

Zoals gezegd kunnen belanghebbenden de rechter verzoeken een bestuurder van een stichting te ontslaan. Het is goed denkbaar dat het definitieve oordeel van de rechter over het ontslag van een bepaalde bestuurder in bepaalde situaties niet kan worden afgewacht, maar dat er onmiddellijk moet worden ingegrepen binnen de stichting. Ook die mogelijkheid wordt geboden in artikel 2:298 BW. Belanghebbenden en het OM kunnen gelijktijdig met het verzoek een bestuurder te ontslaan, de rechter verzoeken tijdelijke maatregelen in de vorm van een voorlopige voorziening te treffen. Deze voorlopige voorziening kan bijvoorbeeld inhouden het schorsen van één of meer bestuurders en/of het benoemen van een tijdelijk (extra) bestuurder. De onmiddellijke voorziening is een tijdelijke maatregel. Deze maatregel zal blijven gelden "hangende het onderzoek". Artikel 2:298 BW verduidelijkt niet op welk onderzoek hier bedoeld wordt. De aanname is gerechtvaardigd dat bedoeld wordt op de verzoekschriftprocedure waarin het ontslag van de stichtingsbestuurder

wordt nagestreefd, en dat bij de definitieve beschikking over het ontslag, ook dit 'onderzoek' is beëindigd. Uit de uitspraak inzake de SHA waarin de rechtbank overweegt dat de bestuurders zijn geschorst "hangende het onderzoek in deze procedure", waarmee wordt bedoeld op de verzoekschriftprocedure waarin onder meer het ontslag van de bestuurders wordt nagestreefd, blijkt dat de rechtbank dit ook zo interpreteert. De tijdelijk bestuurder heeft voor de periode waarin hij in functie is, in beginsel alle bevoegdheden die een reguliere bestuurder op grond van de wet en de statuten heeft. Deze bevoegdheid kent ook een afbakening. Een tijdelijk bestuurder moet zich terughoudend opstellen bij het aanwenden van zijn bevoegdheden. Hij moet in beginsel niet meer doen dan past bij zijn taak als tijdelijk bestuurder en hij dient zijn bevoegdheden te gebruiken voor zover dat in de gegeven omstandigheden noodzakelijk is voor het behoorlijk besturen van de stichting.<sup>3</sup> Echter, de tijdelijk bestuurder mag wel onomkeerbare handelingen verrichten. In de praktijk worden tijdelijk bestuurders niet snel beperkt in de door hen te

ondernemen handelingen door de begrenzing van hun bevoegdheid zoals omschreven. Het is ook noodzakelijk dat een tijdelijk bestuurder niet al te veel beperkt wordt in zijn doen en laten, want het betreft doorgaans een stichting die lastige, maar belangrijke keuzes te maken heeft of in moeilijkheden verkeert.

## 2. Wie is belanghebbende?

Artikel 2:298 lid 1 BW bepaalt dat iedere belanghebbende en het OM bevoegd zijn tot het verzoeken van het ontslag van een bestuurder van een stichting en in het kader daarvan ook bevoegd zijn tot het verzoeken van voorlopige voorzieningen. De vraag of de verzoeker een belanghebbende is moet worden beoordeeld aan de hand van de zogenoemde twee-kringenleer.<sup>4</sup> De eerste kring betreft degenen die bij de uitkomst van de procedure een eigen belang hebben. Deze personen kwalificeren allen als belanghebbende. De tweede kring betreft degenen die anderszins nauw betrokken zijn bij het onderwerp van de procedure, waardoor zij op grond van die betrokkenheid een belang hebben om in de procedure te verschijnen.<sup>5</sup> Op grond van deze twee-kringenleer kunnen de stichting zelf of een lid van een orgaan van de stichting belanghebbende zijn. Bijvoorbeeld een commissaris of een medebestuurder.<sup>6</sup> In de procedure rondom de SHA werd een groep medewerkers die zich grotendeels belangeloos had ingezet voor de SHA (de Medewerkers) door de Rechtbank Amsterdam aangemerkt als belanghebbenden.<sup>7</sup> Uit de rechtspraak blijkt tevens dat een oud-bestuurder aangemerkt kan worden als belanghebbende, mits hij het verzoek indient binnen een redelijke termijn na het einde van zijn bestuurderschap.<sup>8</sup>

## 3. Verloop procedure

In deze paragraaf zullen de procedurele aspecten van het verzoek tot ontslag van een bestuurder en de daarbij te vragen onmiddellijke voorzieningen worden besproken aan de hand van de uitspraak met betrekking tot de SHA. In die kwestie hebben het OM en de Medewerkers de rechtbank verzocht bestuurders van de SHA eerst te schorsen (middels een onmiddellijke voorziening) en vervolgens te ontslaan.

De SHA is op 25 maart 2020 opgericht door Camille Gestel (Gestel) en Bernd Damme (Damme). Sywert van Lienden (Van Lienden) had vanaf het begin een leidinggevende rol bij de SHA en trad later ook aan als bestuurder. De SHA was opgericht met als doel, zo blijkt uit de statuten, het bevorderen van het beschikbaar komen van medische hulpmiddelen en aanverwante producten voor de zorg in tijden van nood. Op dezelfde dag als de oprichting van de SHA is tevens de Hulpverleners Alliantie B.V. (de Werkmaatschappij) opgericht, welke functioneert als de werkmaatschappij van de SHA. Enig aandeelhouder en enig bestuurder

van de Werkmaatschappij is de SHA. Van Lienden, Damme en Gestel hebben een aantal weken na de oprichting van de SHA, via hun houdstermaatschappijen een andere vennootschap opgericht: Relief Goods Alliance B.V. (Relief Goods Alliance). Relief Goods Alliance had geen eigen website, maar gebruikte voor haar marketing de website van de SHA. Relief Goods Alliance gebruikte ook de e-mailadressen van de SHA. Relief Goods Alliance en het Landelijk Consortium Hulpmiddelen hebben een overeenkomst voor de koop en verkoop van mondkapjes gesloten. Het Landelijk Consortium Hulpmiddelen is met het oog op de coronacrisis opgericht door het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport om de inkoop en distributie van persoonlijke beschermingsmiddelen en medische hulpmiddelen centraal te regelen. Relief Goods Alliance was in deze deal de verkoper en het Landelijk Consortium Hulpmiddelen de koper. Relief Goods Alliance heeft veel winst gemaakt en die winst vervolgens als dividend uitgekeerd aan haar aandeelhouders, waaronder de houdstermaatschappijen van Van Lienden en Damme. Vervolgens publiceerde De Volkskrant een artikel waarin werd beschreven dat de schijn werd gewekt dat de deal voor de mondkapjes gesloten was met de SHA en de Werkmaatschappij, een non-profit stichting, maar dat in realiteit de deal werd gesloten met Relief Goods Alliance. Dit verhaal deed veel stof opwaaien. Er kwamen dan ook veel pennen in beweging.

Tot zover de uiteenzetting van de feiten. Hierna wordt stilgestaan bij het verloop van de procedure. Het OM kwam na het mediatumult in actie en verzocht de SHA op de voet van artikel 2:297 lid 1 BW om inlichtingen te verschaffen. Een aantal maanden later, op 19 april 2022, heeft het OM een verzoekschrift bij de Rechtbank Amsterdam ingediend dat een aantal verzoeken bevat. Het eerste verzoek strekt ertoe dat Van Lienden en Damme worden ontslagen als bestuurders van de SHA. Tevens verzocht het OM de rechtbank om voorlopige voorzieningen te treffen in de vorm van (i) de benoeming van Wouter Jongepier (Jongepier) als tijdelijk bestuurder en (ii) de onmiddellijke schorsing van Van Lienden en Damme als bestuurders van de SHA. De Medewerkers hebben via een separaat verzoekschrift de Rechtbank Amsterdam eveneens verzocht Van Lienden en Damme te ontslaan als bestuurder. Ook zij hebben als voorlopige voorziening verzocht om een onafhankelijke bestuurder te benoemen en Van Lienden en Damme te schorsen.

Opgemerkt dient te worden dat het niet noodzakelijk is dat het verzoek om een voorlopige voorziening tegelijk met het verzoek tot ontslag wordt ingediend. Dit kan ook worden ingediend vóór of na het indienen van het verzoek tot ontslag.

In beginsel hoort de rechter conform het beginsel van hoor en wederhoor, vastgelegd in artikel 19 Rv en artikel 6 EVRM, de bestuurders alvorens op het verzoek te beslissen. Het uitgangspunt is derhalve dat Van Lienden en Damme zouden worden opgeroepen door de rechtbank om hen te horen, zodat zij de ruimte zouden krijgen om hun kant van het verhaal te presenteren. De Hoge Raad heeft echter in een andere procedure overwogen dat het beginsel van hoor en wederhoor er niet aan in de weg staat dat de rechtbank, indien de aan het verzoek ten grondslag gelegde feiten voldoende ernstig zijn, kan overgaan tot het treffen van voorlopige voorzieningen zonder de betrokken bestuurder vooraf te horen.<sup>9</sup>

De Rechtbank Amsterdam heeft in dit geval besloten een tussenbeschikking te geven, waarin zij vast beslist over het verzoek tot schorsing. Zij oordeelt op 28 april 2022<sup>10</sup> dat de aan de verzoeken ten grondslag gelegde feiten dusdanig ernstig zijn dat zij Van Lienden en Damme in de tussenbeschikking schorst zonder hen eerst te horen. Daarbij zet de rechtbank uitvoerig uiteen waarom zij overgaat tot de schorsing. Kort samengevat komen de overwegingen neer op het volgende. De SHA stelde bereid te zijn om op non-profit basis hulp aan te bieden. De deal voor de mondkapjes is uiteindelijk met Relief Goods Alliance gesloten. Van Lienden en Damme hebben hiervan financieel voordeel genoten. Dit alles vond plaats zonder dat de Medewerkers en een groot aantal bij de SHA betrokkenen op de hoogte waren van het bestaan en de rol van Relief Goods Alliance. Het belang van de SHA bij een diepgaand onderzoek naar de gebeurtenissen aan de ene kant en de persoonlijke belangen van Van Lienden en Damme bij het voeren van hun eigen verdediging aan de andere kant zijn niet met elkaar te verenigen. Van Lienden en Damme hebben dus een belang dat tegenstrijdig is aan het belang van de SHA. Daarnaast kunnen Van Lienden en Damme als bestuurders van de SHA in het kader van de lopende procedure de aanzienlijke financiële middelen van de SHA aanwenden om de kosten van de rechtsbijstand te betalen. De schorsing ontnemt hen de mogelijkheid om de financiële middelen van de SHA aan te wenden voor hun eigen belang. Daarnaast voorkomt de schorsing dat Van Lienden en Damme het civielrechtelijk en strafrechtelijk onderzoek kunnen belemmeren door bijvoorbeeld de statuten van de SHA te wijzigen of de administratie zoek te maken. De rechtbank overweegt dat zij in het voorgaande voldoende aanleiding ziet om Van Lienden en Damme te schorsen zonder hen voorafgaand te horen.

De advocaat van Van Lienden en Damme heeft het verweerschrift opgedeeld in drie delen en daarin geciteerd uit niet bijgevoegde stukken. De rechtbank heeft

in een bericht aan partijen laten weten daarin niet mee te gaan. De rechtbank heeft bepaald dat er maar één verweerschrift mag worden genomen en dat dus alleen het eerste stuk in behandeling wordt genomen.

Vervolgens is er een mondelinge behandeling ingepland om het verzet van Van Lienden en Damme tegen het ontslag, de voortdurende van de schorsing en tegen de voortdurende van het bestuurderschap van Jongepier te behandelen. Tijdens deze mondelinge behandeling is door de Medewerkers, het OM en door Van Lienden en Damme uitvoerig ingegaan op de feiten. Zo hebben de bij het geding betrokken partijen gediscussieerd over de vraag of de Medewerkers hebben te gelden als belanghebbende in de zin van artikel 2:298 BW. De rechtbank had op grond van hetgeen de Medewerkers hadden aangevoerd in hun verzoekschrift bij het schorsen van Van Lienden en Damme, in de beschikking van 28 april 2022, voorlopig aangenomen dat de Medewerkers kwalificeren als belanghebbende. Van Lienden en Damme hebben zich daarover natuurlijk nog niet kunnen uitlaten en doen dat tijdens deze zitting. Nu overweegt de rechtbank dat Van Lienden en Damme op zich niet weerspreken dat de SHA slechts tot ontwikkeling heeft kunnen komen met behulp van de inzet van tal van vrijwilligers (waaronder de Medewerkers). Op grond daarvan hebben de Medewerkers een zodanige nauwe betrokkenheid bij het onderwerp van deze procedure dat zij kwalificeren als belanghebbende. Een oordeel dat goed te billijken valt. De Medewerkers doneerden hun tijd en inzet en werden met naam en toenaam gekoppeld aan het door de SHA nagestreefde doel. Op grond van deze redenering zou wat ons betreft ook een partij die goederen of gelden doneert aan een stichting met een maatschappelijk doel en daar publiekelijk melding van maakt, moeten kunnen kwalificeren als belanghebbende. Van Lienden en Damme hebben ook nog aangevoerd dat de Medewerkers niet ontvankelijk dienden te worden verklaard omdat zij geen bezwaren kenbaar hebben gemaakt aan het bestuur van de SHA alvorens het verzoekschrift in te dienen. Daarmee stellen zij dat artikel 2:349 BW, welk artikel een dergelijke bezwarenbrief verplicht stelt in enquêteprocedures, tevens van toepassing is op een verzoek tot ontslag van een bestuurder van een stichting. De rechtbank overweegt – terecht – dat dit niet het geval is. Van Lienden en Damme hadden zich beroepen op de conclusie van A-G Timmerman bij het *Stichting ANV Fondsen*-arrest.<sup>11</sup> Daarin heeft Timmerman echter (slechts) opgemerkt dat het wel of niet eerst intern uiten van kritiek een factor is die kan meewegen bij de beantwoording van de vraag of een verzoeker als belanghebbende kan worden aangemerkt. Artikel 2:349 BW is daarmee nog niet van toepassing in deze verzoekschriftprocedure. Op zich is het begrijpelijk dat iemand

die nooit klaagt wellicht geen positie lijkt te hebben waarin hij/zij anderszins nauw betrokken is bij een stichting. In die zin vinden wij het begrijpelijk dat het mee kan wegen voor de vraag of iemand belanghebbende is. Het kan overigens ook voor de inhoudelijke beoordeling van belang zijn of bij de bestuurders van wie het ontslag wordt verzocht duidelijk is gemaakt welke bezwaren er zijn tegen hun optreden. Met de rechtbank zijn wij het volkomen eens dat Timmerman niet heeft gezegd (en ook niet heeft bedoeld) dat de afwezigheid van een bezwarenbrief altijd aan de ontvankelijkheid in de weg moet staan.

De rechtbank overweegt dat Van Lienden en Damme er onvoldoende rekening mee hielden dat zij met de oprichting van Relief Goods Alliance een aandeelhoudersbelang kregen dat conflicteerde met de belangen van de Werkmaatschappij en de SHA. Dat Relief Goods Alliance een directe concurrent is van de Werkmaatschappij blijkt uit hun identieke statutaire doelstellingen. Van Lienden en Damme hebben aangevoerd dat Relief Goods Alliance in de praktijk heel andere doelen nastreefde dan de SHA en de Werkmaatschappij. De rechtbank weegt mee dat of er wel of niet daadwerkelijk geconcurrereerd wordt, een keuze is van het bestuur. Juist deze bestuurders konden die keuze niet maken omdat zij een tegenstrijdig belang hebben. Zij zijn immers bij beide vennootschappen bestuurder en hebben bij Relief Goods Alliance een financieel belang. Daarnaast overweegt de rechtbank dat voor haar oordeel ook relevant is dat de SHA slechts een tweekoppig bestuur kent, geen raad van toezicht kent, en geen vorm van externe controle op beleidskeuzes kent. Voorts overweegt de rechtbank dat Van Lienden en Damme voor binnenkomende orders steeds de afwijking hebben gemaakt of deze afgehandeld moet worden door de Werkmaatschappij of Relief Goods Alliance, waardoor het tegenstrijdig belang is blijven voortbestaan. De rechtbank overweegt dat Van Lienden en Damme als bestuurders van de SHA in strijd hebben gehandeld met de statutaire bepaling welke erop neerkomt dat de bestuurders zich moeten richten naar het belang van de SHA. Alhoewel Van Lienden ten tijde van de oprichting van Relief Goods Alliance nog geen bestuurder van de SHA was, geldt dat hij vanaf het moment van zijn benoeming als bestuurder bij de vervulling van zijn bestuurstaak zich niet heeft gericht naar het belang van de SHA en de Werkmaatschappij. Dit alles leidt ertoe dat de rechtbank de schorsing in stand laat, alsmede de benoeming van Jongepier omzet in een definitieve benoeming conform artikel 2:299 BW en dat Van Lienden en Damme worden ontslagen als bestuurder van de SHA en dat ze, op grond van artikel 2:298 lid 3 BW, voor de duur van vijf jaar een bestuursverbod opgelegd krijgen. Het bestuursverbod

wordt standaard opgelegd bij een door de rechter aan een bestuurder van een stichting gegeven ontslag, conform artikel 2:298 lid 3 BW. Het verbod wordt alleen niet opgelegd als de bestuurders geen ernstig verwijt kan worden gemaakt. Bij de vraag of er wel of geen ernstige verwijtbaarheid is, wordt dezelfde maatstaf gehanteerd als bij de aansprakelijkheid van een bestuurder. Er wordt door de rechtbank in deze procedure weliswaar niet geoordeeld over de aansprakelijkheid van Van Lienden en Damme, maar ze staan wel met 2-0 achter, mocht een dergelijke procedure worden opgestart. De rechtbank heeft immers geoordeeld dat het hen niet gelukt is aan te tonen dat hen geen ernstig verwijt te maken valt. De rechtbank overweegt dat het ontslag kan worden gegeven onder het oude en onder het nieuwe recht. De grondslag die de rechtbank daartoe noemt, is de grondslag 'andere gewichtige redenen', zoals opgenomen in artikel 2:298 lid 1 BW. Wij hebben eerder aangegeven dat er vier gronden zijn waarop een bestuurder onder het nieuwe artikel 2:298 BW kan worden ontslagen wegens: (i) verwaarlozing van zijn taak, (ii) andere gewichtige redenen, (iii) ingrijpende wijziging van omstandigheden op grond waarvan het voortduren van zijn bestuurderschap in redelijkheid niet kan worden geduld, of (iv) het niet of niet behoorlijk voldoen aan een door de voorzieningenrechter van de rechtbank gegeven bevel op grond van artikel 2:297 BW. Men kan zich afvragen of het ontslag van Van Lienden en Damme ook gestoeld had kunnen worden op de verwaarlozing van hun bestuurstaak conform artikel 2:298 lid 1 BW nu de rechtbank heeft geoordeeld dat zij hun statutaire verplichtingen hebben geschonden, in plaats van de grondslag 'wegens andere gewichtige redenen'. In de literatuur wordt voor de grond van verwaarlozing van de bestuurstaak als voorbeeld genoemd het handelen in strijd met de statuten of het plegen van wanbeheer.<sup>12</sup> Wat ons betreft valt het handelen van Van Lienden en Damme onder deze kwalificaties. Die grondslag zou iets specifieker zijn dan de (in onze optiek) wat algemenere vangnetgrondslag 'andere gewichtige redenen'. Dit is echter eerder ter bevordering van de rechtszekerheid in toekomstige casussen relevant, dan dat het iets wijzigt aan de positie van de betrokkenen.

#### **4. Conclusie**

Voor 1 juli 2021 was de norm voor het ontslag van een stichtingsbestuurder strikter. Een stichtingsbestuurder kon vrijwel uitsluitend worden ontslagen als aangetoond kon worden dat deze zich schuldig had gemaakt aan financieel wanbeleid. Met de verruiming van de ontslaggronden is het makkelijker geworden om bestuurders van een stichting verantwoordelijk te houden voor hun handelen.

In de inleiding van deze bijdrage is al aangegeven dat de stichting niet een standaard controlerend orgaan kent zoals een ledenvergadering of een algemene vergadering van aandeelhouders. Vaak wordt een raad van commissarissen aangesteld om (toch) toezicht te houden op het beleid van het bestuur binnen de stichting (ook wel aangeduid als raad van toezicht). Is dat niet gebeurd of functioneert deze niet naar behoren en constateren partijen die bij de stichting betrokken zijn dat het bestuur van een stichting moet worden ontslagen, dan biedt artikel 2:298 BW inmiddels een praktische route om tot dit ontslag te komen. Ook het OM weet deze route te vinden, en zet deze bij gelegenheid in.<sup>13</sup> De casus rondom de SHA laat zien dat deze procedure betrekkelijk snel resultaten kan opleveren.

**Noten:**

1. Mevr. mr. J. Wareman is werkzaam bij Van Benthem & Keulen advocaten en notariaat te Utrecht.
2. Mr. O. Çelik is werkzaam bij Van Benthem & Keulen advocaten en notariaat te Utrecht.
3. Schmieman, in: T&C Burgerlijk Wetboek, art. 2:298 BW.
4. HR 10 november 2006, ECLI:NL:HR:2006:AY8290 (Stichting IHD).
5. HR 25 oktober 1991, ECLI:NL:HR:1991:ZC0387 (Leonhard Woltjer Stichting); HR 6 juni 2003, ECLI:NL:HR:2003:AF9440 (Scheipar).
6. Zie bijvoorbeeld Rb. Amsterdam 26 april 2017, ECLI:NL:RBAMS:2017:2823.
7. Rb. Amsterdam 28 April 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:2315.
8. HR 10 november 2006, ECLI:NL:HR:2006:AY8290 (Stichting IHD).
9. Rb. Amsterdam 28 april 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:2315, r.o. 4.4.2.
10. Rb. Amsterdam 28 april 2022, ECLI:NL:RBAMS:2022:2315.
11. HR 12 oktober 2018, ECLI:NL:HR:2018:1900, conclusie ECLI:N:PHR:2018:696.
12. Overes, 'De ontslaggronden', in: J.B. Huizink (red.), Groene Serie Rechtsper-sonen, Deventer: Wolters Kluwer.
13. Zie bijvoorbeeld Rechtbank Zeeland-West-Brabant 12 mei 2022, ECLI:NL:RBZWB:2022:2620.